

Borgå den 25 M 92.
ar

Mina kära!

Jag har krupit undan hit i mitt
lilla lilla "krypin" från "stora ver-
den" som musicerar i salen, för
att prata med eder en stund. Tack
så mycket för sist älskade
far och systerarna mina, det var
nu som alltid trifsamma dagar
i det kära gamla hemmet. Det
skulle nog räcka till att prata om
mkt ännu som då ej blef vidrört.
Jag skall tala om hvad vi dessa
tider ha tänkt så mkt på, men
det borde ske muntligt, det är
så mkt att man ej kan skriva om
allt. Det är den gamla visan om igen
som vi nog hört så många ggr förr:
hur skola vi bäst oss åt för att

håll med gummisammarna dygnet i öfverf. Hvar sin fruga och äga ett hem. med stor
önskan skadorna och på sin ålder att förhålla. Så lefva vi öfver. Värme och gläde
alla önskarheterna friska bröda för viktigheten att handla på detta sätt betala skulden.??

få ike allenast våra tillgångar att
räcka till utan äfven kunna helst
något afbetala på våra skulder som
kännas icke så litet tryckande. Detta
är nu den böda som vi ha att bära,
hade vi icke den, vore lifvet oss allt
för behagligt och det vore visst ej nyt-
tigt det heller, men icke desto mindre
är det vår skyldighet att göra allt för
att få skulderna borta. Skså dra ju
räntorna bort så mycket af inkomsterna
Ni ha nu i så många år försökt att
minska på utgifterna och dra in alla
hvad dragas kan, men det tycks nu
ej vilja gå på det sättet. Om vi nu skul-
le försöka att få inkomsterna ökade
på något sätt! eller huru skall det gå?
Det var just det; här i Borgå är så ondt
om några sådana små biförtjenster,
här finns ej tillfälle till sådant då här
ej finns just några industriella inrätt-
ningar eller några större embetsverk
eller sådant alls. Jag skall nu framställa

Ja man kan förstå att man kan odla skulder, men det är ett stort öfver-
mått. Vi köper ju hushålls- och hushålls- och hushålls- och hushålls- och hushålls-
Nu när vi köper det bästa, så att vi nu, med en vi nämna ha hur många, verkliga har till

B:s förslag, alldeles oberoende af hvad
min mening vore, den får vi höra sen.
Kanske betyder det ngt att vi ej ännu
fått ngt passligt hem här, kanske
betyder det att mor ändå skall flytta
med sina barn till H-fors, der de
små kunna få finsk skola från bör-
jan och der de stora hvar och en
kan få ngt småt lömande arbete.
Men för att hufvudstadslifvet ej
skall uppslukas det som vi skulle
vilja spara in och afbetala så
måste mor ställa så till att hon också
får ngn extra inkomst och det skulle
gå så till att hon skulle hafva en
stort hem och mottaga inackorder-
ter som skulle betala både hyran
och kanske annat till. På det sättet
ha ngn eukor fått lof att försörja
sig och sina barn. B skulle inack.
sig här anpråkslöst och billigt och så
skulle vi ngn gg ibland resa och hel-
sa på hvarandra. Han påstår att

och på B:s mening att om Gud skulle rycka bort honom, vider i naturen och han är helt
afsmidad till denna del i världen, så hjälper mig denna lösnings och kommer till sist

han mkt väl skulle komma till rätta
och skulle gerna underkasta sig
detta om dermed ngt kunde vinnas.
Ja försöken nu att kunna tänka
er in i detta och vi skola hjälpas åt
att utfundera om för eller mot
är oföresvägande. Mina mot är
nog flera men då jag tyvärr icke
har ngt bättre förslag att sätta
i stället så är vi nu tillsv. i afbi-
dan på hvad här af blifva munde.
Hvad jag har emot saken är att min
natur aldrig varit eller är för att
verka ngt i stort eller har ngt vid
lyftigt att ställa för och tänka på
jag skulle tycka mig vara skapad
för en liten stilla hem. Att jag än-
då fått en stor familj och ett stort
hem det kommer sig väl deraf att
jag behöfde uppfostras till att se
min egen oförmåga och vänta
hjälpen af Herren uti alla de många
olika skiften som en husmor med stor familj
alltid har att genomgå.

Den upplaste Jurgis vid vårt aftonmiddagsmåltid i dag afton. Herredykt.
Mina 87 klamiska äro alla godkända i realskolan, en klost. Nu fortv. Gud med oss!
35 vint.

Alla barnen i skolan frige i skolan för wijsligheten att komma på detta sätt behållas skolan.

(25. 3. 1892)

Men när jag börjar bli litet gam-
mal! så ser jag den saken kanske
ännu svarare, för skulle jag kanske
ej nog ha vågat åtaga mig ett sådant
stort hushåll, nu skulle jag bara
vilja krympa ihop både mig själf
och hela hushållningen till den
minsta möjliga, emedan jag, som
sagt icke ser mig skicklig till att
åtaga mig något stort. En duktig och
driftig hustru skulle nog finna
utvägar till förtjänst på ett eller
annat sätt, men ledsam nog är jag
icke en sådan. Jag skulle tycka om
att ha något bestämt skrif- eller annat
sådant arbete det jag nog skulle kunna
lofva utföra ordentligt och precis
det som blefve mig förelagdt; hellre
lyda under ngn annan än styra
själf och ha allt ansvar; men huru
få ett sådant? B skulle icke heller
gerna se att jag hade mitt arbete
utom hemmet - huru förlika att detta

nes följande: När slutet af till den alla öfriga afdelningarna i Nya
Norrätta tiden inne i denna landet tiden när "Torgsladet" borde de ha en

Vi ha nog så enkelt åt dem i stället.
 Mkt musik ha vi haft, det har va-
 rit så roligt. — Så mkt mkt arbete
 ligger öfver mig denna tid och inte
 borde jag ha råd att hålla ngn
 sommerska, men nog är nu Lotta
 här ändå och hjälper med klädn.
 somnad som jag inte rikt. kan,
 jag syr i st. linnesömmen själf.
 Jag har fått i uppdrag att genom
 mina kära systrar låta fråga om
 Svartviken der Lanny bodde skulle
 vilja taga emot i sinack. för som-
 maren en byggelig student som
 skulle vilja bo i närheten af Ny-
 bergska familjen för att samsprå-
 ka och segla med lektorn. Och hvad
 då priset skulle vara i mån? Och
 om ej der, så på ngt annat ställe?
 Var nu så rysh. snäll Fosti och säg
 strax åt Irene att hon kanske ville
 höra åt — så att det ej blefve glömdt
 eller drojer alltför länge. De vänta
 på svar genom mig.

Vi i nästa tid, gälla reser vår Juni
fria till skriftskolan. Måtte Gud gif
va sin välsignelse till den! Stig
har hon en god grund till börja med
— en farväl minna älskade, skrifven
nu riktigt snart och berättar hvad
vi säga om våra funderingar. Det
bli så roligt att höra! Adieu!

Er egen Anna.

Till Annas rader har jag ej mycket att
lägga. Vilde blott erinra Käre far om
professor F. Wicks "Utkast till en allmän
teori". Han framlägger här sin "triali-
stiska världsåskådning", som han
öfvertänkt under så många år. Den
utmynnar så vidt jag kunnat fatta
den, i bibelns treeninghetslära. Den är
icke materialistisk icke idealistisk, men
materialistisk-idealisk. Han går i all
deles motsatt riktning mot Darwin och sö-
ker bevisa att, såsom äfo. H. Drum, det lig-
ger en klyfta mellan oorganisk och organisk-
samt mellan organisk och andlig-individ.

Jag önskar att Morfar gaf sig till att läsa detta arbete och sedan refererade delaktiga i "Tidningslandet". Vack för grannar!

Var i nästa tid, gälla reser vår Juni. Måtte Gud gifva sin välsignelse till den! Stig har hon en god grund till börja med — en farväl minna älskade, skrifven nu riktigt snart och berättar hvad vi säga om våra funderingar. Det bli så roligt att höra! Adieu! Er egen Anna.